

CALICUL

humor și satiră

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50 franci. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

„Viitoriul.“

Măi! că rău mai merge-n țară,
 BCU Cluj / Central University Library Cluj
 Par că nui de suferit . . . .

Nedreptate și ocară

Ori pe unde ai privit;

Óre astă tirănie

Până când va stăpâni?

Nu mult frate! „Viitoriul“

Tóte le va leculi . . . .

Frata! veđi de multa dare

Din spinări ne-am gârbovit;

Pere vita și moșia,

Toți de tot ne-am serăcit.

Numai darea négră crește

Și'ncă cum se va spori . . . .

Așa-e! dar veđi „Viitoriul“

Tóte le va leculi.

Mi-am crescut pruncul la scólă
 L'am făcut om invētat,
 Multă carte nu-i permite
 Sapa, cornul de aratrū . . . .
 Stăpânirea nu-l primesce
 Nici de slugă . . . ce va fi ?
 Rabdă frate! „Viitoriul“
 Tóte le va lecui . . .

În necasul ce m' apasă
 Mi așiu cerca un leac, un sfat,
 Merg la domnii stăpânirei
 Dar neci că m'a ascultat;
 Spun că nu știu românește
 Și nu-i cine-a tălmăci
 Aștia-î legea . . . „Viitoriul“
 Însă ne va lecui . . . .

Vină dragă Ișicuțică
 La Domnul szolgabirău,
 Vină spune'n ungurește
 Ce rabd românește eu . . .
 „Jo nu mere fore plată“
 'Ce? numai tot a plăti?
 Aștia-î! înse „Viitoriul“
 Tóte le va lecui . . .

Bine, bine, „Viitoriul“ —
 E departe fētul meu . . .
 Și acela când sosește?
 Știe bunul Dumneđen!

Nu-i departe . . . veți la Pesta

„Viitoriul“ a sosit . . .

Cine-î părtaş d'alui taină

Acela-î blagoslovit!

„Viitoriulu“ ce-l prepară

Illustrissimi, Magnifici . . .

Nu-î de românașul verde . . .

Ci de burtă de calici —

Cei cincî crai . . . ș'alți domni cu lefe,

Oricât screamă și se frece :

„Viitoriulu“ dela Pesta

Peste Tisa nu va trece!“

Drimboiță.

Biblioteca Centrală a Universității Cluj
 Urzică Scandalografescu.

Marii capitaliști și totatăta schorreri ai consortiului dela bursa „Viitoriul“ și-au formulat condițiunile de înfrățire ale

Maghiarilor cu Românii! Muntele Cimborasso, compus din esperințe câștigate prin atingerea Illustrisimilor noștrii din Budapesta cu cercurile maghiare dătătoare de ton, și din electricitatea unei prostii supralunare, e gata. Se mai caută acum numai după grăuntele de muștariu al credinței, ca acel munte se se pótă muta din Budapesta în tóte părțile locuite de Români.

Étă muntele :

„Recunóșteți dualismul. Abđiceți de autonomia Transilvaniei. Nu ve urcați cu interesele vóstre în vírful statului maghiar!

Așa strigă Illustrisimi șolomonari politici dela Viitoriu. Asta-î troița cea nedespărțită, sau idolul arianștilor noștrii naționali dela Budapesta. În acéstă troiță trebuie se credă ori-care Român, decă voiește înfrățire cu Maghiarii și existență în Uugaria, într'un stat, în care, după afirmațiunile deputatului dietal Horanszky, totul este corupt, finanțe, economie, administrație, justiție și — numai cei dela Viitoriul sânt curați.

Eu, spun drept, așteptam condițiuni mult mai grele, decât ne pun cei dela Viitoriul pentru împăcarea nóstră cu Maghiarii. Noi ușor putem crede în acea troița, șa'poi, decă voim viitoriu, se ne ducem cu credință cu tot dracului, fără d'a mai aștepta după cei dela Viitoriul, pe cari neci dracul nu-i primește.

Illustrisimii noștrii dela Viitoriul ne asigură, că ei, prin condițiunile de împăciuire, vor a mântui societatea română asigurându-i existența în statul lei Bolond Miska.

Vorbă se fie!

Asta a voit și Juda în societatea lui Christos. Juda a fost în societatea lui Christos, sau în statul Apostolitor, aceea ce e ađi Szapáry în Uugaria, odecă ministru de finanțe. Juda

vedând, că se gată părălele, și nepotând exoșera un împrumit de stat, ca se mântuie societatea Apostolilor de perire prin fomete, a vëndut pe Christos, ș'apoi s'a spëndurat.

Eu sum curios, decă Illustrissimi noștrii dela Viitoriul vor urma întru tóte pe Juda!

* * *

Décă-i drept ce ȃice Telegraful Roman în numărul seu din 21. Faur, că Pițigoi s'au aliat, ca prin înființarea unei foi de ȃi se'l omóre, atunci Marele Andreiu sigur se căiește-n Ceriuri, că, fiind încă pe pământ, n'a fost mai bine slugă la niște ómeni mari, decât se fie fost stapânul unor spirite mici.

Pfui!

Décă-i adevêrat, că Popea stă în capul unui consorțiu, care intenționează omorîrea Telegrafului Roman și ruinarea tipografiei archidiecesane, atunci felonia devine prima virtute creștinescă!

Pfui!

Décă sub conducerea lui Popea, archimandrit și vicar arhiepiscopesc, s'a potut forma o alianță de carbonari spre a ruina instituțiunile Marelui Andreiu, atunci justiția Ungariei, spëndurând pe Spanga, a comis o crimă: Spanga față de intențiunile lui Popea și cons. trebuia redicat între sfinți!

Pfui! Pfui!

Décă-i drept ce ne spune Telegraful Român și Viitoriul, că Popea, Cristea, Brote, Barcian etc, ómeni pe cari Șaguna i-a crescut, cari aȃi trăiesc din creațiunile lui Șaguna, și cari, când n'ar fi fost Șaguna, ca se pótă trăi după hărnicia lor, ar sta la răspântecile drumurilor și ușile biserecilor cu pǎmile deschise, s'au aliat ca se nimirească stabilimentele Marelui Andreiu, atunci simțul de recunoștință-i o crimă,

moralitatea o ficțiune, și justiția n'are neci o îndreptățire d'a urmări pe ucigașii familiei doctorului Friedenwanger.

Pfui! De trei ori pfui!

Dér nu ve temeți soților dela Telegraful Roman! Pițigoii nu's în stare a omori fôia vóstră. Décă Telegraful Roman n'a morit, când Pițigoii stau în fruntea lui, nu móre-n veci!

Flori în căciulă!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Óre adevărat se fie sôte, ce scrie Telegraful Roman, că cardinalii din Roma, după-ce le-a confiscat fondurile, ad propagandam fidem, se mută la Blaj?

Pupăză: Se pòte, dér eu nu știu unde vor încăpea în Blaj, pentru-că, după cum se sună vorba, și consistoriul vostru din Strada Măcelarilor, după-ce l'a întercat Trefort dela mila împăratéscă, pleacă la Blaj!

Colac: Cu metropolit cu tot?

Pupăză: De metropolitul vostru nu sum sigur, pentru-că, ști sòte, el are încă copii mici, ș'apoi legăturile lui cu Lelea Vuță din Grópă, nu-i iartă 'a se smulge așa iute din Sibiiu. Dér Popea și-a pachetat deja tóte, numai: „Vechea Metropolie“ o lasă-n Sibiiu. Boiu, fără mila împăratéscă-i ca vițalul la vaca stérpă; a ispravito cu Sibiiul. Pe Cristea l'au întercat 'innainte d'a fi avut vr'odată țeța-n gură. Lazar, care după harnicia lui, 'ți móre, ca calul țiganului cu otava-n gură decă nu capetă în trei calități hierinoceroze câte 200 f. din mila împăratéscă la an, n'are ce căuta-n Sibiiu. El, cum ști, trage-n legău, și fără de ceialalți nu plătește-o zală ruginită. Apoi Hilarion, Nicanor, Cunțan, Rén și celelalte galițe greco-orientale din Strada Măcelarilor, după pășune, se duc până unde și-a dus mutul iapa! . . .

Colac: Bine, bine sòte, dér de una me tem. Când vor vedea canonicii voștrii pe Popea, Boiu, Cristea etc în Blaj, aceia, de disperațiune, s'aruncă-n Târnavé, ș'ai noștrii pun mânilé pe fondurile vóstre.

Altcum, se me ierți sòte, eu nu cred, că Popea, Cristea etc, se fie de pănura celor dela Viitoriul, ca pentru o miserabilă milă de 25 de mii floreni, se se dea deloc dracului!

Pupăză: Pst! pst! . . Mai încet cu necuratul . . . ucigăl sfânta Cruce! Crede tu ce'ți place. Tu trebuie se ști înșă sòte, că decând stă lumea, decând pământul se întórce în jurul osii sale, și Illustrissimi dela Viitoriul în jurul fondului de dispozițiuni din Budapesta, banu-i dat dracului.

Pe timpurile lui Juda, p'ale lui Atanasie-Vlădica, ca și ați, banul a fost totdeauna ochiul dracului, și va fi în vecii vecilor . . .

Colac: Pst, ne pst! Mie cu credința mea nu'mi pasă d'o mie de draci! Dér toți dracii se se arunce în spetele acelnia, care pentru 25 de mii de zdrențe dualistice și vinde credința strămoșască, și mama dracului, când se va mărita se capete pe întreg consortiul Illustrissimilor din Budapesta de zestre, și . . .

Pupăză: Da dămi voie ca se me exprim sôțe, ș'apoi, de pe mine, dă și pe Szabo, Mihalka și pe toți abonenții Viitoriului, mamei dracului, sau cui vei voi de zestre!

Când am șis, că consistoriul vostru din Strada Măcelarilor cu tôte impertinențiile — pardon — pertinentiile gr. or. plécă la Blaj, n'am voit se exprim alta, decât, că voi bogoslovii cu Telegraful Român, cu Viitoriul și cu diarul, ce se află încă în durerile nașterii al lui Brote-Bechnit-Leben, ve aflați pe drumul cătră Blaj, ca se ve luați dela Câmpul Libertății adio, și pentru 25 de mii floreni, pe cari Szapáry vi le-a tras cu pele cu tot preste urechi, se ve închinați la idea de stat a lui Bolond-Miska!

Colac: Oho sôțe, mai încet cu închinăciunile la idea de stat maghiar, pentru-că și reverendissimi voștrii din Blaj capetă milă împărătescă, și fiind-că voue nu vii-o împărtește Trefort, eu trebuie se conchid, că voi ve închinați deja la idea de stat maghiar!

Eu nu vréu se conced, că Popea plécă la Blaj, ca se'și ia adio dela Câmpul Libertății, și pentru 25.000 fl. se se inchine ideii de stat maghiar. Asta n'o face Popea pentru douăzecișicincidemiliardedefloreni!

Da, aceea cred, că Popea e în stare se mănânce la dejun 25.000 de Uniți, restul se'l consume la prând, și la

cină se afirme, că totă ziua a ajunat, dér naționalitatea nu și-o negă. Asta n'o face neci Cristea neci Boiu. De Lazar nu me leg. Jar când va ajunge idea de stat maghiar pe Hilarion, Nicanor, Rău, și alte secături, atunci Tisza însuși 'și leagă o pétră de gât și s'aruncă-n Dunăre!

Pupăză: Așa se fie cum ȕici tu sôte, dér apoi pentru-ce metropolitul vostru tace, ca porcul în cucuruz, și consistoriul, ca țiganul, când l'a prins rudașca cu córnela de limbă, și nu fac neci un paș contra ordinațiunei ministrului Trefort, care și-a usurpat dreptul, d'a ve milui după placul lui din mila împăratéscă?

Colac: Eu știu bine pentru ce tac sôte, tu însă nu ști. Tu creȕi, cum se vede, ca și Gazeta Transilvaniei, că metropolitul și consistoriul nostru au ajuns la limba cea lungă a bouului din scriptură? Te'neceli sôte! Se vede, că ție nu'ți mai vine Viitoriul, cu tôte-că existența acestui țiar e asigurată la societatea: „Apis!“ În Viitoriul Nr. 17. se explică totă tacerea tainică a metropolitului și consistoriului nostru față de împărțirea milei împăratești prin ministrul Trefort. Viitoriul, care se vede, că stă cu cercurile mai înalte și cu tristul trecut al milei împăratești în strânsă legătură, o spune gol, ca ministrul a prins pe metropolitul, cât și pe consistoriul nostru cu ocaua cea mică. Ministrul știe pozitiv, că metropolitul Miron face din mila împăratéscă și din pelea preoților săraci fonduri, și după-ce le-a făcut, le mână, ca țiganii biserica. Jar despre consistoriu știe, că acesta, după ce róde carnea de pe mila împăratéscă, ósele le aruncă preoților săraci etc . . .

Pupăză: Se fie drept sôte, că Lazar Slăbănogul a primit din mila împăratéscă în fiecare an 200 f., ca asesor consistorial, 200 f. ca administrator protopopesic al scaonului

Sibiului I. și 200 f. ca administrator protopopesc al scaonului Sibiului II. ?

Colac: Eu nu i-am vedut cuităntile, precum n'am vedut neci oblegațiunea metropolitului Miron despre cele 14.000 f., cu cari, precum dice Gazeta Transilvaniei, l'ar fi- imprumutat ore-care ministru, ca se acopere deficitul din fondul Rudolfin, și se'l scape de neplăceri cu procurorul de stat. Destul că ađi împărțește ministrul Trefort mila împărătescă, și eu ieri am primit dela protopopol Gáll ordinul, că, decă voiesc se fiu împărțășit din mila împărătescă se'mi procur un brău roșu-alb-verde preste reverendă, se documentez, că sum abonat la Viitoriul !

Pupăză: Pfi ! .. Adio sôte, eu cu tine numai stau de vorbă ! ..

Invețătorésa din Cămpeni la esamen in Déva.

Tropariu vers X.

Podobie :

Melușana ta Trefort Paraschiva, intru nevoița sa, hârtia nestricăciunii a luat dela Rethi etc.

sau

„Melușana Ta Gal, Paraschiva, striga cu mare glas : Pe tine patronul meu te iubesc și pe tine pin Abrud cantând mă chinuesc, me odihnesc lângă tine, ca se-mă scol de lângă tine, și ca pe o jertfă vie primeșteme pe mine, ceia ce cu căldură me jersesc tie“ etc.

Frunză verde ca nalba
Din Campeni cătră Deva
Dòmna Moldovan pleca
Și din graiu așa grăia :

Batemé Dómne sê moriu
Lângă Mircea invețătoriu
Lângă Gruesc șielecani
Ca'su ca nesce tulipani.

Dumé Dómne și me pune
Unde-'s dascăli din lume
Dumé Dómne unde-oi vrea
Între dascăli la Deva.

Frunză verde lemn și flori
Dăscali's toți domnișori
Când merg se se procopsască
Din limba cea unгурescă

Frunză verde doi leoșteni	Ce vor țice Cămpenarii,
Domnișora din Cămpeni	Carii sânt ca si zlătarii,
Domnișóra Moldovan	Când vor auđi anume
Pus esamen legjóban.	Că le-ai făcut un renume? . . .

A pus esamen din magiară	Domnul Gal și Măturoiul
Đi și nóptea la cafaná	Veđânduți truda și sporiul,
Unde dăscălímea tótă	Ca cei ce te patronéză
Forméză o mare ceată	Vor veni se'ți gratuléză.

Amin Dómne slavă ție
 Și-n Cămpeni este prostie.

Ciurariu-Macarie.

Chiuituri da'le țărenilor la joc!

Vai de mine mult doresc
 Cu mândra se me'ntănesc,
 Dóuě vorbe se-i vorbesc
 Ș'apoi se me despărtesc.

Mândra, bat'o sórele
 Și-a beut fuiórele,
 Și is rele pólele,
 De se véd piciórele

Lelița cu ochii mici,
Ce me faci se viu p'aici?
Eu bădițo nu te fac,
Că tu vi decă ți drag!

* * *

Dragă mi lelița-naltă
Că'mi dă gura preste pörtă,
Dér lelița mitutea
Rupe gardul pe colea
Și se fură pe la șură
Se me sature de gură.

* * *

De cine mi mie drag,
N'am cale și tot'mi fac.
Dér de cine mi urît,
Am cale și nu me duc.

* * *

Câte mândre-am avut eu,
N'a avut solgăbiréu,
Dér pe câte le-am lăsat
De le-ai strînge-ai face un sat.

* * *

Frunză verde cucuruz
Fete ca pela noi nu's;
La obraz ar fi frumoșe,
Dér la haine's cam zdrențoșe.

* * *

Me uitai din deal în luncă
Se vęd mândra unde lucră,
La amédi unde se culcă,
Ca se me duc se-i fac umbră,
Se n'o ardă sórele,
Că-i albă ca dómnele.

Mândra mea de astă vară,
Me rógă s'o iubesc iară,
Dară eu n'am nărozit,
Se iubesc ce-am părăsit.

* * *

Șóde vremi am ajuns dómne
Că fetele's tóte dómne
Cu laibère de barșióne
Și cu șurțuri de cartóne,
Părinții le mor de fóme.

* * *

Cu bărbatul beutoriu
Nu faci pâne în cuptoriu,
Abia mămăligă-n ólá,
Și ș'aceea o mânci gólá.

* * *

Bate-mě dómne se mor,
Cu cine mi mie dor
Cu mândra de subțiori
Într'o grădină cu flori.

* * *

Floricea de pe costiță
Mi-am prins tineră drăguță,
Nu pentru dragoste mare,
Ci se ved ce minte are;
De va avea minte bană,
Ne vom iubi vre-o lună
De va avea minte rea,
Va șédea dracul cu ea.

* * *

Pentru mândra, care'mi place,
Neci părinții n'au ce'mi face,

Nice judele din sat
 Nice domnii dela sfat,
 Că ei stau și sfătuiesc
 Eu cu mândra me iubesc.

* * *

Cine are numu'n dor,
 Trăiește mult mai ușor,
 Eu am două doruri grele,
 Dorul meu și-al mândrei mele.

* * *

Mândro, când veți curecubeu,
 Roga-te lui Dumnezeu
 Ca se te scape de rău,
 De bărbatul nătărău.

* * *

Lasă-me maicuță-n pace
 La urit silă nu'mi face,
 Că uritul nu-i d'o di
 Ci-i maică pân voi trăi.

* * *

Cât trăiești se nu iubești
 Diac în haine nemțești;
 Eu am iubit într'o seră
 Și i-am dus dor într'o vară.

* * *

Măi badiță Gligoraș
 Vedeate-aș călugăraș
 În mănăstire la Blas,
 Cu mânil pe psaltire
 Cu ochii după copile.

Maica mea, când mai născut
 De mai fi făcut o fată
 Ași ședea cu tin' la vatră,
 Dér tu mai făcut fecior
 Se dau la țară ocol
 Și neamțului ajutor.

* * *

Împérate împérate,
 Nu ți frică că te-or bate
 Lacrămile dela sate,
 Lacrămile maicelor
 De dorul feciorilor.

* * *

Frunză verde frunzuliță,
 Iame lele sluguliță,
 Că te-oi sluji cu credință;
 Dimineața de-ascultare,
 La améqi de sărutare
 Și séra de desmerdare.

* * *

Pân eram de nu iubeam,
 Unde me culcam dormeam
 Dér acum decând iubesc,
 Me culc nu me hodinesc,
 Tot la tin' mândro gândesc.

* * *

Nevéstă 'nvălită réu,
 Hai cu mine la păreu,
 Și de nu te-oi ști direge,
 Se me duci mâne la lege.

Păscălia prorocului Bileam pe luna lui Martie.

BCU "I. C. Brăila" University Library Cluj

Martie, din întreg anul, e unica lună, care mai ține posturile. Până-ce în timpurile noastre chiar și călugării nu mai postesc, Martie nu lipsește din post.

Martie urmează deloc după carnaval. De aceea, cine s'a însurat în carnaval, abia așteptă ca se postească-n Martie, și cine nu s'a însurat postește eo ipso.

Feciorii maturi de taina a șesa, cari intră în Martie neînsurați merită 25. ș'apoi o cămilavecă veche din timpurile acelea, în cari călugării, când vedeu o femeă 'și făcêu cruce ca de satana.

Din contra fetele, cari în carnaval nu s'au măritat, intră în luna lui Martie pline de speranța, că dór. se va afla vr'un tînér păgân, care le va tinde mână de ajutoriu, ca se le scótă din glodul păresemilor la limanul dulcelui Paștilor.

A opta și din Martie intră sórele în zodia berbecelui, berbecetele intră-n oi, și se naște primăvara. Ziua și nóptea și egalisează conturile al pari. Tempestățile ecuinocțiali se'n-furiază, dér au estan singur asupra acțiunilor consorțiului dela Viitoriul o influință viđibilă. Acestea, la tóte bursele europene se urcă, asemenea losurilor de stat turcești, așa încát ori-cine și cumperă dela cofărițele de pe Franz József Raktár din Budapesta o pereche de cărnați cu hirean, îi capătă în-văluiti într'o acțiune d'ale consorțiului dela Viitoriul. Din căusa acésta graful Pușcariu convócă o adunare generala a acționarilor, care constată și anuncă publicului, că existința Viitoriului e asigurată. Pe timpul duratei adunării generale a acționarilor dela Viitoriul, în Budapesta sa ieftinește carnea de vită.

Activitatea camerei deputatilor din București produce în 15. Martie la 6 óre ș'o minută diminéța prima întunecime de sóre. Acéstă întunecime, de rușine, se arată numai în tînuturile polare și-n portfelul ministrului de finanțe.

Barba popii Ișvănescu din Secusiciu, smulsă în anul 1878 până la ultimul fir de păr, sau după cum đicem noi transilvanenii: „Smulsă platoș“, crescénd sub tutoratul consistoriului din Arad, ajunge la atare mărimé, încát produce în 29. Martie la 10. óre 42. minute înainte de prând, prima întunecime de lună.

Astronomii afirmă, ce e drept, că acéstă întunecime se vede numai în America, Australia și Asia ostică, eu sustîn însă,

că se pôte vedea, cu ochi liberi, și-n archiva consistoriului din Arad.

Pe la finea lui Martie, fiind lună plină, vîrcolacii mănăncă se móră, iar Pițigoii întărcați dela mila împărătesca și dela redacțiunea Telegrafului Roman, uitându-se la vîrcolaci, le lasă gura bale.

Cocóna Gurădulce.

Căț!

Damele române din Sibiu ajung cu balurile lor încă acolo, de tótă lumea o se le arete cu degetul. Pe ori-unde, în părțile locuite de Români, s'au aranjat în carnavalul din estan baluri românești, în tot locul s'a prezentat sexul nostru

cel frumos în costum național. Singur damele române din Sibiiu, sau cum le numeste Cocóna Sfecla: „Renegate cu cödă“, au preferit, jucând, a șterge cu sudórea feței bărbaților, lor, acățată, în formă de șlep, d'un Cul de Paris, praful din sala balului dela Împératul Romanilor. Căț!

Zelul damelor române din Sibiiu d'a câștiga jucând mijlóce de cultură și civilizațiune în favorul generațiunilor sexului frumos, e fórté laudabil, dér eu nu cunosc însă neci un ied, care n'a sărit după capră, și d'aceea me tem, nu cumva ađi mâne, se ne pomenim cu niște iede, cari n'o se mai cunóscă pe mumăsa, și, sărind, se cadă în cine știe ce prăpastie. Căț!

Când cetești raporturile despre balurile românești din Brașov, Fögăraș, Blaj, Abrud, Timișóra, Arad, Cernăuț etc. etc. și afli, că damele române au apărut la tóte acele baluri în costum național, 'ți crește inima, cât o pită d'un zlot dela Zlagna. Mițuluc!

Dér altcum neci nu-i posibil, pentru-că costumul e temelia naționalității, apoi vine limba. Cine'și pórtă cu fală costumul național, acela'și asigură și existența limbei strămoșești. Îndată ce însă cineva'și disprețuiește costumul părinților sci, eu pe limba aceluia nu dau atáta, cât ar da un jidan pe limba boului din scriptură. Căț!

După raportul diarelor nóstre, la tóte balurile românești din estan, románcele în costum național au fost reginele balului. Singur douë baluri românești a ramas estan fără regine de román: Cel din Sibiiu și cel din Cernăuți. La balul damelor române din Sibiiu, n'a fost, din întâmplare, neci o română, și prin urmare nu putea fi regină de román. La balul societății academice „Junimea“ din Cernăuț însă, cu tóte c'a fost cercetat de ڃinele Bucovinei în costum național román, n'a fost regină romána din cauza, că raportorul „Familiei“ despre

acel bal, Domnul Dionisiu Onos Olinescu, din întâmplare, e într'o armeană amorezat, și prin urmare, regina balului nu putea fi alta, decât o armeană. Cât!

Nu vréu se atac frumseța armencelor, pentru-că n'ași dori se me stric cu țigancele. Cât!

Nu vréu neci se me ating de gustul Domnului Dionisiu Onos Olinescu, pentru-că cine iubește o femeie, e cu trup și suflet al ei: Când dórme de ea visează, când mîncă fără ea n'are apetit, când bea fără ea face limbariță de sete, c'un cuvânt e un debil sclav al debilului sex. Cât!

Femea, pe care-o iubești, pôte fi urită și négră, ca fundul căldării, o affi frumósă, ca un ínger. Cât!

Femea, pe care-o iubești, pôte fi cea mai miserabilă jucătóre, te face fericit, decă jócă cu tine. Cât!

Femea, pe care-o iubești, pôte tracta cât de dur cu tine, se pôte uita preste umeri la tine, tu tot te cuțeți, față de tótă lumea, preferit. Cât!

Femea, pe care-o iubești, 'ți scrie o epistolă de 10. rînduri, cu 20. de nebunii și 40. de greșeli ortografice, tu-i înveți epistola cu tóte nebuniile și cu tóte greșelile ortografice de rost. Cât!

De aceea, eu nu bag Domnului Dionisiu Onos Olinescu neci o vină, pentru-că, raportând despre balul „Junimei“ din Cernăuț, a prezentat publicului cetitoriu al „Familiei“ p'o armeană de regină a balului, iar pentru ținele Bucovince, îmbrăcate în costum național românesc, pe cari toți óspeții streinii ai balului, le-au admirat, n'a aflat neci bătár o comună de spini. Cât!

Se vede, că Domnul Dionisiu Onos Olinescu 'și are gustul seu, iar: „De gustibus non est disputandibus“, sau, după cum traduce Cocóna Sfecla: „Cine n'are frumósă, pupă și mucósă“. Cât!

Servițiul telegrafic.

Agentia Calicului.

Telegramă independentă. Sas-uteza Nr. 1:

Însuflețit de liberalismul „Viitoriului“ Nr. 17., m'am dus, ca să cetesc în protocoalele administrațiunei și se me conviug despre susținerea acelu diar. M'am convius. Așa este: Guvernul încă n'a dat nimica, neci în carte nu-i făcută încă rubrica pentru suma eventuală.

Ca se'mi credă toți, iată socota:

Receirițele totale pe au fac aproape . . . . . 9000 f.

Acoperemântul :

a) 60 de acțiuni plătite cu cate 30% . . . 1800 f.

b) 70. abonenți cari capetă fôia gratuit sau
în schimb BCU, Cluj / Central University Library 700 f.

c) 150. abonenți, cari capetă fôia fără ca
s'o fie cerut și fără ca s'o plătesca . 1500 f.

d) 230. abonenți, cari vor plăti după alegeri,
pentru-că nu pricep limba română . . 2300 f.

Suma fictivelor . . 6300 f.

reman neacoperite . . . . . 2700 f.

Ca se pôtă acoperi și acest deficit este făcută prevedere într'o rubrică a cărții principale, în care se dice: „În cas de lipsă dă-i în cap la ori-care din cele 4. iepe, sau la tôte 4. d'odată, si cu peile lor acoperi ori-ce deficit!“

Eu cred estea, pentru-că le-am vețut cu ochii. Cine nu crede, al dracului se fie!

Priculciul.

* * *

Virful Grópei, 29. Faur: Comitetul expozițiunii naționale române din 1881 dela Sibiiu lucră la compunerea socotelor expozițiunii c'o diligință, care ar face oricărui trântor ónore. Operatul socotelor a înaintat deja până la stadiul acelei evidințe matematice, din care un orb pote vedea, că în scopul expozițiunii naționale n'a întrat nicidecum atâta, la cât comitetul expozițiunii naționale, a fost pregătit ca se iasă.

În schimb,

se dă un vițel întărcat pertru o vacă cu lapte, care dă patru litre la o mulsătură.

A se întreba în:

**Sibiiu, strada Măcelarilor,
câncelăria consistoriului archidiececan,**

Un compagnon,

la o spargere mai însemată, împreună cu omor și furt bogat, se angajează la moment pentru piéta Sibiului.

Pentru discrețiune garantează :

Poliția locală.

Pești proșteți de Târnave,

sunt tótdeauna mai buni decât cei împuțiți din alte ape, și se recomandă pentru Păresemi de

Călugării din Blaj.

Timp urît.

— Ce-i vecine, pentru-ce n'uți întinzi parapleul ala?

— E timpul prea urît, și eu n'am pe ce'mi cumpăra în tóte zile un parapleu!

Respons nimerit.

Sara: Jacob-Leben, ori te lasă de carnea de porc, ori de mine; una din două.

Jacob: Dacă me las de tine Sara-Leben, atunci me las totodată și de carnea de porc!

Logică.

Tenentele: Mă, în București nu-i d'a mai trăi în păresemi, eu plec mâne acasă. Aici am compus o telegramă către servitoriul meu, ca se me așteptae la gară. Na ceteste-o și spune'mi déco înțelegi?!

Locotenentele (ceteste): Cum nu, o înțeleg foarte bine!

Tenentele: Atunci o trimit așa. Déc'o înțelegi tu, atunci dór o va înțelega și prostul ala de servitoriu al meu!